

המצוד

(המשך מעמוד 9)

אבל אז עוד לא ידענו. הסתערנו על ה- מקום שבו נעלם. חשבנו שהוא נכנס לבית הסמוך.

מתוך הבית יצא איזה גבר. ראיתי שהוא לא פצוע, והייתי משוכנע שזה לא הוא. כי הייתי בטוח שהבחור ההוא נפצע. פוורת' את החוליה. שתשמור על הבית והגבר ש- יצא ממנו. אמרתי להם: "אבדוק את ה- תעלה אישית."

כי ידעתי שהבחור הזה מסוכן ועלול לפגוע בכל החוליה. הלכתי בסריקה בתוך התעלה,

פתאום התקרבותי לסוף התעלה — שנגמרה במין מערה. הוא היה שם בפנים — במרחק שני מטרים ממני.

★★★

ר איתי את הלהבות של היריות שלו. שש פעמים ירה לעברי, כשהיינו פנים אל פנים.

אילו היה המפקד אומר להרוג אותי, הייתי מחסל אותו בקלות. רימון אחד. אבל המפקד אמר לתפוס אותו חי.

חטפתי כדור אחד ביד ימין. כדור שני קרע לי את המעיל. אבל לא הרגשתי כלום. רק ראיתי את הלהבה של הכדורים שלו — ויריתי לכיוון שלו.

יריתי צורר אחד — ואז יד ימין חדלה לפעול. הרגשתי משהו רטוב וחם על ה- אצבעות. ראיתי שזה דם.

★★★

קראתי: "חברה, נפצעתי!" אבל לא הפלתי את העוזי. אוי ואבוי אם הייתי מפיל את העוזי והוא היה לוקח אותו.

★★★

ה בשו אותי ועזבתי את המקום. זבל אחר כך, בבית החולים, פגשתי אותו. את הבחור שחסם את הכביש ושעשינו מצוד עליו כל הלילה.

הוא אמר לי: "כששמעתי אותך צועק — הייתי בטוח שהרגתי אותך."

שאלתי אותו: "למה לא עצרת, כשקראתי לך?"

והוא ענה: "הייתי בטוח שאחרי שיריתי עליכם — תהרגו אותי. אז אמרתי מוטב למות בקרב."

שאלתי אותו: "מה הרגשתי, כשיריתי עלי מהמטרה?"

הוא ענה לי: "זה היית אתה?"

אמרתי לו: "כן."

אז הוא אמר: "אני באמת מתחרט." והוא התחיל לבכות. ירדו לו דמעות.

★★★

ר ציתי לדעת למה עשה כל זה. למה הקים את המחסום וירה במכונית ה- אזרחית.

הוא סיפר לי, שמייד אחרי שהצבא ה- ערבי נסוג, הוא מצא יחד עם שני חברים נשק שהצבא השאיר. הם שמעו שהיהודים שוחטים ואונסים. אז הם החליטו להשתמש בנשק הזה, לשדוד ולהרוג יהודים.

אחרי שבוע, הודיעו לו השניים שהם שינו את דעתם. לא רוצים להרוג יהודים ולא רוצים להשתמש בנשק.

אבל הוא לא שינה את דעתו. הוא ראה שהם מוגי'לב — והחליט שהוא יהיה גבר וימשיך בתוכנית.

קודם כל הלך והעביר את הרובה מה- מקום שהחביאו אותו שלושתם למקום חדש, ששני חבריו לא ידעו עליו.

באותו יום, לפני שהקים את המחסום, רצה להוציא את הרובה מהמחבוא ולהשתמש בו. אבל הוא ראה את המכונית עולה בכביש, והחליט לא לחכות. היה לו אקדח בכיס.

הוא שם שתיים-שלוש אבנים לרוחב ה- כביש, וחכה. כשראה שהמכונית לא נעצרת, הוא פתח עליה באש. אבל הוא ידע שלא פגע באיש — כי המכונית המשיכה לנסוע לכיוון ירושלים.

שאלתי אותו אם הוא חושב שזה היה מחובב.

הוא שתק. שתק ובכה.

לא חשב, כנראה, שהמלחמה האישית שלו תהיה כל כך קצרה.

השמחתרת הפרטית תחוסל כל כך מהר.

על חורבות אבירים קונן איסמעיל מוחמד עריקאת, שפעם שירת בפתח-תקה כשוטר המנטר: "הוא היה זר. הוא היה פושע. למה צריכים כולנו לסבול? יכלו להרוס את ה- בית שלו בדחפור, ולתת אזורה לכפר שזה לא יקרה פעם נוספת. היינו נוהרים היינו שומרים בעצמנו על הכביש. אבל לא לא ככה... נניח שאנחנו חיות — איפה התבונה והקדימה של הישראלים?"

זכה בציון לשבח בתחרות „המוצר הטעים 1967“.

חזין אשכוליות עם בנות

מרווה, טעים, ומיוחד במינו. מצויין כבסיס לקוקטיילים. תערובת מעניינת של אשכוליות ובנות ישר מן השדה. להשיג בחנויות השופרסל, הסופרמרקט וחנויות המכולת המובחרות.

לנופש

חיתה
נהיה
כפר גלעד
טוב ציון

הזמנת מקומות
לבתי הבראה ומלונות
בכל הארץ
ללא תשלום נוסף

קל

ח א רח' נורדון 28
טל. 222042

לנופש

חיתה
נהיה
כפר גלעד
טוב ציון

הזמנת מקומות
לבתי הבראה ומלונות
בכל הארץ
ללא תשלום נוסף

קל

ח א רח' נורדון 28
טל. 222042

לרגלי הרחבה עברנו!!!
מרכז עדשות מגע
CONTACT LENS CENTER
„גרזובסקי — אישון — לנס“
ת"א רח' שניאור 5 (ליד מוגרבי מול מגרש חניה פינת פינסקר)
טל. 55029
שעות קבלה 9-17

קסטת שמנת
גלידה מיוחדת על טהרת השמנת. מעדן מיוחד כתוספת לקפה קר. מומלץ לילדים.

ויטמן